

gennemføres demokratiske valg, og at irakerne kan blive herrer i eget hus.

Villy Søvndal (SF):

Jeg må kvittere for statsministerens evne til at undgå at svare på et spørgsmål ved i stedet for at rette et angreb på min ringe person, men jeg har sådan set vænnet mig til det, og det klarer jeg sagtens.

Jeg ved ikke, om det er muligt for statsministeren at besvare spørgsmålet: Næste gang der kommer den konflikt, at Kofi Annan – og det er jo ikke mig – advarer imod at bombe en by og amerikanerne gør det alligevel, betyder det så, når statsministeren siger, at man vil lægge vægt på FN, at statsministeren så vil lægge sig på FN's side i opgøret, hvor amerikanerne ønsker at bombe en by? Det synes jeg egentlig godt statsministeren kunne svare på uden at angribe min ringe person.

Så var Falluja vel ud over at være en terrorrede også et sted, hvor der boede 300.000 mennesker, er det ikke rigtigt? Og betyder det slet ikke noget i den her situation for statsministeren?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, en masse civile i Falluja blev undertrykt af de terrorister, der havde taget ophold der. Det er jo kendsgerninger, som hr. Villy Søvndal bare behændigt hele tiden glider uden om.

Og så siger hr. Villy Søvndal, at amerikanerne bombede Falluja – ja, på anmodning fra den irakiske regering. Det, hr. Villy Søvndal slet ikke vil tale om her, er jo, at den irakiske regering med premierminister Allawi i spidsen i måneder havde prøvet at forhandle sig til en fredelig politisk løsning på problemet Falluja. Det kunne simpelt hen ikke lade sig gøre, og til sidst giver regering så op med hensyn til de fredelige midler og siger: Vi er jo nødt til at sikre processen frem mod valg, og derfor må der ryddes op i Falluja. Og det blev så gjort – på den irakiske regerings anmodning.

Formanden:

Så er der et afsluttende spørgsmål fra hr. Jeppe Kofod.

Jeppe Kofod (S):

Jeg kan forstå på statsministerens svar, at det brev, som Kofi Annan sendte den 31. oktober til bl.a. George Bush, hvor man advarede imod en

eskalation af volden og også overdreven magt-anvendelse i Irak, er statsministeren ikke enig med Kofi Annan i. Det vil sige, at statsministeren, der siger, at man følger et FN-spor, i realiteten er mere enig med amerikanerne end med Kofi Annan, når det kommer til stykket.

Mit spørgsmål går også lidt på den humanitære situation og Falluja, for da vi havde førstebehandlingen af forslaget om forlængelse af det danske styrkebidrag for lidt over en uge siden, lovede udenrigsministeren – det var midt under bombardementerne, midt under angrebene i Falluja – at tage det spørgsmål op, der handler om, at nødhjælpsorganisationer som Internationalt Røde Kors og Røde Halvmåne ikke kunne få adgang til at hjælpe de civile i Falluja på grund af oprørene, men ikke mindst på grund af, at de blev nægtet adgang af amerikanerne til at komme ind i Falluja og hjælpe civilbefolkningen.

Kl. 13.35

Der vil jeg bare spørge statsministeren: Hvad har regeringen gjort for at sikre, at nødhjælpsorganisationerne rent faktisk kan komme ind og hjælpe de uskyldige civile, som ofte bliver ofre, når der er kamphandlinger?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Vi ligger jo langt, langt ud over rammen for det spørgsmål, hr. Jeppe Kofod selv har stillet her; men når nu hr. Jeppe Kofod stiller et spørgsmål, der slet ikke er stillet her, vil jeg godt svare på det alligevel.

Efter de oplysninger, jeg har fået, har Røde Halvmåne fået adgang til Falluja. Når de ikke fik det under angrebene, var det jo af sikkerhedsgrunde; det er jo ret oplagt. Men de har fået adgang til Falluja.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 943

4) Til statsministeren af:

Jeppe Kofod (S):

»Er statsministeren enig i, at undersøgelsen bragt i The Lancet om den civile overdødelighed på 100.000 mennesker i Irak siden krigens start bl.a. på grund af vold og bombninger illustrerer en forkert håndtering af den USA-ledede indsats i landet?«